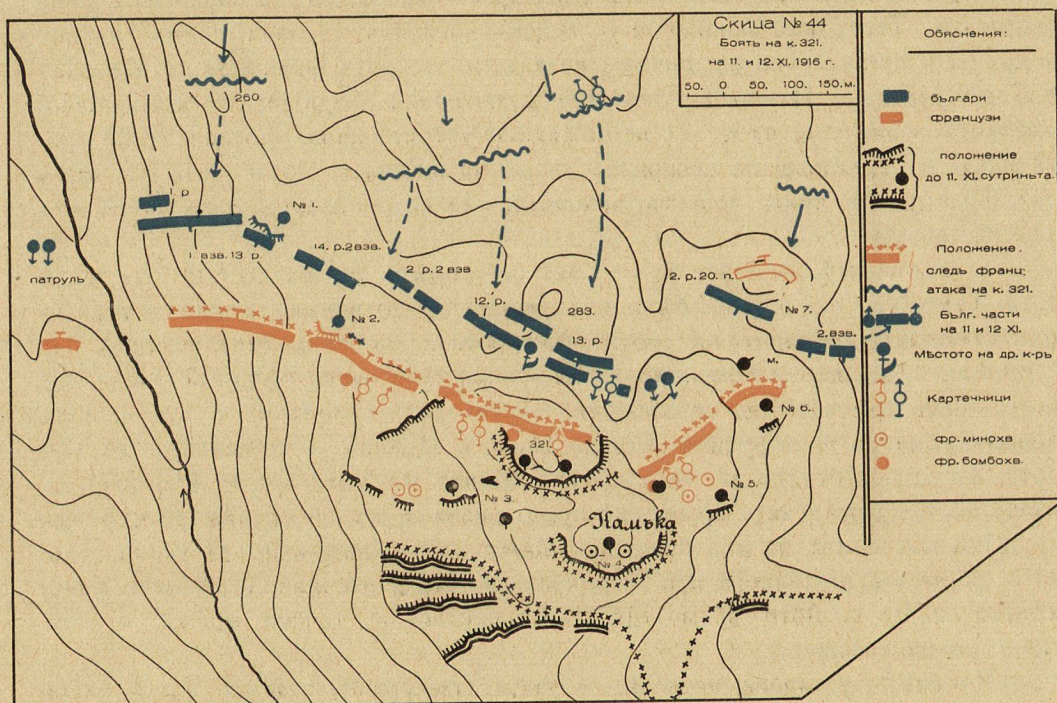

нитѣ влѣво и вдѣсно висоти, а възможность за флангови действия при тази мѣстность, изобщо, не съществуваше. Атаката, следователно не успѣ.

Следѣ една нова артилерийска подготовка, подполковникѣ Досевѣ направи втори опитѣ да вдигне частитѣ си напредѣ, обаче, подѣ силния огнѣ на многочисления противникѣ, всѣко вдигане напредѣ бѣше невѣзможно. Храбриятѣ подполковникѣ Досевѣ, въпрѣки всичкитѣ си усилия, не можа да преодолѣе силата на упорития и многоброенѣ врагѣ. Изпратенѣ бѣ въ полунощѣ съ още една рота да поеме командуването и да извърши атаката командирѣтѣ на 3-а дружина, подполковникѣ П. Цаневѣ. Той повеле своята 12-а рота, и, следѣ като достигна сражаващитѣ се части, ориентира се

върху положението и поиска поддържка отѣ артилерията, за да се подготви хвърлянето напредѣ. Снарядитѣ отново забучаха и засвѣткаха по к. 321. Въ 6 часа и 15 минути сутринѣта подполковникѣ Цаневѣ даде сигналѣ за атака, ротитѣ се надигнаха, но веднага бѣха сразени отѣ силния неприятелски огнѣ и наново заставени да залегнатѣ.

Вече се съмваше, а заповѣданата нощна атака все още не можеше да се развие. Ясно ставаше, че силитѣ за нейното извършване сѣ недостатѣчни. Изпратени бѣха още три роты: 1/18-а — къмѣ дѣсния флангѣ, презѣ к. 260, и две роты отѣ съседния 20-и полкѣ — къмѣ лѣвия флангѣ. Заедно съ това, дадена бѣ заповѣдѣ отѣ командира на дивизията, генералѣ Пан. Бърневѣ: атаката да се извърши, безѣ да се държи смѣтка за загубитѣ. Въ 13 часа се направи последенѣ, решителенѣ опитѣ да се завладѣе к. 321, но, въпрѣки